

5 oktober 2014

Akans synd

Predikan i Pingstkyrkan Lindesberg

Bibeltext

Dagens text är från Josua 7:1-8:1. Jag tror det är första gången jag talar över en text ur GT i en förmiddagsgudstjänst sedan vi kom hit för drygt ett år sedan.

Inledning

Israels folk har lämnat Egypten och vandrar runt i öknen i fyrtio år. När den tiden är slut får de order från Gud att inta det land, Kanaan, som han har lovat dem. Folket i landet har fyllt sina synders mått¹ och landet skall nu spy ut dem.

När de nu skall inta landet, kommer de först till Jeriko, en stark fästning som det ser omöjligt ut att inta. Men Gud ger specifika instruktioner för hur de skall inta staden: de skall marschera runt den i sju dagar, och då skall Gud låta murarna falla så att de kan inta staden. Så sker också. Men det var viktigt att de förstörde allt och alla (förutom skökan Rahab och hennes familj) som fanns i staden för dessa var *tillspillogivna*.

Detta ord *tillspillogiven* betyder att något är 1) antingen avskilt för Herren, eller 2) utlämnat till fullständig förstörelse som ett verkställande av Guds dom över synden. Under de krig som Israel förde när de intog Kanaan blev ofta saker tillspillogivet -- det kunde gälla både människor, egendom och djur -- och detta berodde på att dessa ting blivit så infekterat av syndens makt att det inte fanns någon nåd eller förlåtelse längre. Det enda som återstod var fullständig förstörelse för att skaffa bort det onda. Även om inte ordet tillspillogiven används i berättelsen om Noa, så är Guds sorg över synden tydlig när han beslutar om att floden skall komma: *Jag har beslutat att förgöra alla levande varelser, ty för deras skull är jorden full av våld*. En bild: I en episod av "Lilla huset på prärien" drabbas en gård av sjukdomen mjältbrand, och det enda som kunde göras var att avliva alla djuren, bränna deras kroppar och isolera alla människor som blivit smittade. Denna bild må halta, men den illustrerar att det som var infekterat i Jeriko (av synden) inte kunde räddas utan måste förstöras.

När vi nu kommer in i berättelsen visar det sig att *en* man i Israels folk är olydig mot Guds bud och tar av det tillspillogivna. Det sker ingenting omedelbart, men när folket tar nästa steg i erövringen av landet förlorar de stort: tretusen män blev slagna. När de sedan söker Gud i sorgen över det som hänt, helt oförstående för varför de drabbats så hårt, visar Gud dem att

¹ GT:s beskrivning över tillståndet i Kanaan århundradena innan Guds dom över dem faller är ingen vacker läsning: främlingsfientlighet, förtryck av den fattige och änkan, överflöd av mat och dryck, bekymmerslös säkerhet, avancerad avgudadyrkan, utbredd prostitution, olika sexuella perversioner utövades helt öppet, barn offrades på bål åt gudarna, etc. För dessa sakers skull föll slutligen Guds dom över folken i landet.

det beror på att de inte varit lydigt honom: *något tillspillogivet finns hos dig, Israel. Du kan inte stå emot dina fiender, förrän ni avlägsnar det ifrån er.* Man undersöker då saken (förmodligen genom lottkastning eller genom att prästen får tala på Herrens befallning) och kommer fram till att det är en man av Juda stam, Akan, Seras son, som har gripits av begär och tagit en dyrbar mantel, silver och guld och gömt det i sitt tält. Med all sannolikhet har han gjort detta med sin familjs vetskap.

Domen över Akan och hans familj blir hård. De förs upp till en dalgång som kallas *Olyckans dal* och där blir de stenade och uppbrända i eld, med allt vad de äger och har som straff -- de som tog av det tillspillogivna blir själva tillspillogivna.

Därefter återvänder Guds välsignelse över folket och de kan åter vinna seger i striden.

Predikan

1. Akans synd (Jos 7:11)

- 1.1. De har syndat -- det hebreiska ordet för *att synda* har en rot som motsvarar att synda, missa, missa vägen, gå fel, ådra sig skuld, förlora.
- 1.2. De har överträtt mitt förbund -- Herren återkommer längre ner till vad som är den exakta överträdelsen av Sinai-förbundet och de tio budorden. Viktigt för oss att förstå är dock detta: *förbundet med Israel hade Herren ingått med dem av nåd och budorden var till för att få dem att **stanna** i förbundet.* När Akan nu syndat ställer han sig *utanför* förbundet.
- 1.3. De har tagit av det tillspillogivna -- Akan ville ta med sig av det orena in i Guds församling. Han ville, bildligt talat, vara både vän med världen och Gud.
- 1.4. De har stulit -- detta är ett brott mot budordet: *Du skall inte stjäla* (5 Mos 5:19)
- 1.5. De har ljugit -- detta är också ett brott mot budordet: *Du skall inte bära falskt vittnesbörd* (5 Mos 5:20)

2. De ohyggliga konsekvenserna av Akans synd

- 2.1. Akan och hans familj drog förbannelse och fördärv över sig (Jos 7:25).
- 2.2. Tretusen män föll i slaget om Ai (Jos 7:5). Dessa män var vanliga människor, med fel och brister, men ingen av dem var skyldig till Akans uppror. Trots detta drabbade synden dem. När vi går ut i striden är det viktigt att församlingen är ren, annars kan vi råka illa ut.
- 2.3. Hela folket förlorade modet (Jos 7:5). Bland det värsta som kan hända en församlingen är att den förlorar modet och framtidstron. Nu menar jag att det finns felaktig framtidstro som är kallt triumfatorisk, men ett grundmod i vår förtröstan på Gud måste vi ha annars orkar vi inte hela vägen. *Låter du modet falla i nödens stund, då blir din kraft ringa.* (Ordspråksboken 24:10 SFB)

- 2.4. Hela folket förlorade Guds närvaro: *Jag vill inte mer vara med er* (Jos 7:12). Detta är en konsekvens av Guds helighet. När synden får insteg i Guds församling, drar sig Guds närvaro, Gud Helige Ande, tillbaka eftersom synden gör Anden bedrövad.
- 2.5. Hela folket hamnade i underläge mot sina fiender: *Du kan inte stå emot dina fiender* (Jos 7:13).
- 2.6. Sammanfattning: vi måste förstå hur oerhört fördärvande synden är, hur en enda mans synd kan få hela församlingen på fallrepet. Vi skall vara oerhört rädd om församlingen. Och till oss alla vill jag säga att om någon av oss är i den situationen att vi lever i en hemlig eller öppen synd som vi inte tycker att vi behöver omvända oss från, så vill jag med allt allvar jag kan uppbringa säga följande: *omvänd dig och fly från den kommande vredesdomen ELLER om du inte vill omvända dig så ber jag dig att avlägsna dig från församlingen för du drar fördärv över oss andra!* Och till oss alla som frestas att inte se synden som så allvarlig vill jag säga: *om du vill veta vad Gud tycker om synden, se då vad han var tvungen att göra med sin Son för att kunna frikänna dig.*
3. Illustrationer från Bibeln och erfarenheten
- 3.1. De nydöpta i Samarien kunde inte blir andedöpta så länge Simon trollkarlen och hans villfarelser fanns ibland dem -- först i samband med att Simon blir avslöjad som en lögnare och en bedragare kan Anden komma över de nydöpta vännerna (Apg 8:14-23)
- 3.2. Jesus tar itu med församlingen i Tyatira för att de låter en profetissa kallad Isebel förleda folket till avgudadyrkan och sexuella synder -- hur kan ni låta sådant pågå i församlingen (Upp 2:20-23)?
- 3.3. Prästen Pinehas griper in och dödar en man som öppet begick äktenskapsbrott med en kvinna från de främmande folken i Israels läger mitt under en hemsökelse som beror på grov avgudadyrkan bland folket och som kostade 24 000 människor livet (4 Mos 25:6-9). När Pinehas griper in på detta sätt upphör hemsökelsen.
- 3.4. Nehemja drev bort ifrån sig en prästson som brutit förbundet genom att gifta sig med en dotter till horoniten Sanballat (Neh 13).
- 3.5. Paulus tar itu med församlingen i Korint därför att de låter ett fall av incest fortgå utan ingripande. Han varnar dem och säger: *den som gjort sig skyldig till detta [borde ha] drivits ut ur er krets* (1 Kor 5:2) så att inte *lite surdeg syrar hela degen* (1 Kor 5:6)
- 3.6. En ung mötesvärd i Brooklyn Tabernacle i New York stal ur kollekten och låste församlingens andliga liv. Pastorn stod i talarstolen och upplevde sån kamp i atmosfären att han avbröt sig med orden: "Jag beklagar...jag kan inte predika i den här atmosfären...det är någonting som är fullständigt fel...jag vet inte vad jag skall säga...". Istället uppmanade han församlingen till bön, och lutade sig själv ner i talarstolen och grät. Plötsligt rusar den unge mötesvärden fram och kastar sig framme vid altaret. Han säger: "Jag är ledsen! Jag är ledsen! Jag skall aldrig göra om det." Pastorn blev förvånad, men när han några år senare skriver om det i den bok jag här citerar, säger

han att "detta var vårt första andliga genombrott." När synden blev avslöjad och förlåten -- mitt under ett bönemöte -- kunde välsignelsen återvända.

- 3.7. En väckelse bröt ut under en tälmötesserie i en liten smålandsförsamling efter att en man avslöjats av en besökande evangelist med att intrigerat mot församlingsledningen för att avsätta den och insätta andra personer i dess ställe. Evangelisten profeterade i första mötet, som var allt annat än segerrikt, och avslöjade den intrigerande mannen med sådan detaljkunskap att pastorn på platsen blev orolig för att någon skulle tro att han hade skvallrat. Den avslöjade rusade fram till första bänken och ropade: "Be för mig", men då säger evangelisten omedelbart: "Ingen skall be för honom. Han skall bekänna vad han har gjort först." Efter den händelsen blev ett stort antal människor frälsta och döpta på den platsen. Vad var det som hände? Synden drevs bort och välsignelsen kunde återvända.
 - 3.8. I en församlingsledning i Ryssland uppdagades att en av äldstebröderna sysslade med ockultism. Man kallade genast samman ledningen och ställde ultimatum till den broder det gällde: *Du måste genast omvända dig från din synd, annars kan du inte stanna kvar i församlingen!* Hur det gick vet jag inte, men det var rätt handlat. Paulus skriver ju: *...jag vill inte att ni skall ha någon gemenskap med de onda andarna...* (1 Kor 10:20)
 - 3.9. Hur det kan gå om man *inte* tar itu med synden skall jag nu illustrera: i en församlingen i Västergötland uppdagades att en av pastorsfruarna levte i äktenskapsbrott med en av de manliga lovsångsledarna i församlingen under en tid. En god vän till min familj vittnade efter att detta uppdagats att hon upplevt sådant obehag när dessa två agerade tillsammans framme på estraden. Hur som helst, efter en tid skilde sig de båda från sina make resp maka och gifte sig, och kom sen tillbaka till församlingen och fick full upprättelse av församlingsledningen, *utan att ha omvänt sig från sin synd*. De som blivit svikna fick ingen hjälp, och frun till lovsångsledaren försvann helt och hållet från gemenskapen när de nu var henne som ledningen skulle ha ställt sig bakom. Om någon tror att församlingen blev välsignad av detta förfarande så kan jag bara förtälja att den församlingen är idag en spillra av sitt forna jag, där föreståndaren förbjudit människor att läsa texter ur Bibeln i de offentliga mötena som fördömer homosexualitet med argumentet att *vi vill inte stöta oss med någon*.
4. Hur synden skall skaffas bort så att folket återfår segern
 - 4.1. Josua och folkets äldste visar stor sorg (river sönder sina kläder) och går in i bön för att få klarhet i *varför* folket har blivit slaget och *vad* som är fel (Jos 7:6-9).
 - 4.1.1. Lägg märke till hur de avslutar sin bön: *Vad vill du [Herre] göra för ditt stora namns skull?* Josua hade förstått något viktigt: all ära tillhör Herren och om hur det går för folket har mer med Guds ära att göra än vår egen berömmelse.
 - 4.1.2. Lägg också märke till att de ber hela dagen ända till kvällen, *tills* Gud svarar (Jos 7:10).

- 4.2. Svaret från Herren är glasklart: Det tillspillogivna måste avlägsnas från folket (Jos 7:13). Världsligheten måste ut ur församlingen. Det som är befläckt med synd måste bort.
- 4.3. Folket måste helgas (Jos 7:13). Detta är en konsekvens av det andra. Att helgas är att *avskiljas* från sådant i omgivningen som kan orena oss.
- 4.4. Synden måste bekännas utan att något döljs (Jos 7:19-20). Utan bekännelse ges ingen förlåtelse: *om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet* (1 Joh 1:9) och kung David skriver: *Så länge jag teg förtvinade mina ben vid min ständiga klagan. Dag och natt var din hand tung över mig, min livskraft försvann som av sommarhetta. Sela. Då uppenbarade jag min synd för dig, jag dolde inte min missgärning. Jag sade: "Jag vill bekänna mina överträdelser för HERREN." Då förlät du mig min syndaskuld.* (Psaltaren 32:3-5) Så många bekännande kristna lever under Herrens dom därför att de inte vill bekänna sina synder, och därför får de aldrig ordning på sina liv med Kristus.
- 4.5. Syndaren måste dömas och avskiljas från församlingen (Jos 7:24-26). Här finns dock en stor skillnad mellan GT och NT: i NT har straffet för synden redan drabbat Guds Son, som hängde på korset, och om syndaren omvänder sig finns ögonblicklig förlåtelse. Men som Lewi Pethrus sa: *Synden eller syndaren måste ut ur församlingen.* Paulus är på samma linje: *...ni borde ha blivit så bedrövade att den som gjort sig skyldig till sådant drivits ut ur er krets* (1 Kor 5:2). Om det finns något område där fienden lurat oss så är det att vi börjat tro att vi inte behöver bedriva någon församlingstukt, att vi aldrig behöver utesluta någon som lever i öppen synd och inte vill omvända sig. Som vi har sett får det förödande konsekvenser för *resten av församlingen*. Nej, *rensa bort den gamla surdegen...ty vårt påskalamm är slaktat* (1 Kor 5:7).

Avslutning

I en mindre församling i Östergötland uppdagades att en av de ledande männen i församlingen levde i otrohet. Den ganska unga pastorn förbjöd honom då, trots protester från resten av den ganska liberala ledningen, att ta nattvarden tillsammans med församlingen, s.k. exkommunicering. Det var inte populärt trots att församlingsledningen under *flera års* tid hade försökt tala mannen till rätta, men förfarandet ledde till mannens omvändelse och han återvände till sin hustru. Paulus fortsätter ju: *...ni kan inte dricka både Herrens bägare och onda andars bägare. Ni kan inte ha del både i Herrens bord och i onda andras bort. Eller vill vi utmana Herren? Är vi starkare än han?* (1 Kor 10:21-22). Vi ser också två saker här: 1) synden kan inte talas till rätta, den måste *konfronteras*, och 2) syftet med att den konfronteras är *inte* att människans skall stötas bort utan att han eller hon skall omvända sig, men vi har ingen garanti för en omvändelse. Vad vi *har* garanti för är att församlingen kommer att skadas ännu mer om synden får stanna kvar.

Låt oss se mycket allvarligt på synden och omvända oss från den så att vi inte drar fördärv över oss själva, våra familjer eller vår församling. Jag vet inte riktigt varför jag fått detta ord till

mig idag, men jag tror att det finns saker i församlingen som behöver drivas bort för att Guds Ande skall trivas i vår gemenskap igen. Mot människor skall vi visa stor barmhärtighet och kärlek, men mot synden skall vi vara skoningslösa, annars bedrövar vi Guds Ande -- kom ihåg: Andens främsta uppgift i världen är att *överbevisa människor om deras synd* och om vi inte förstår eller vill samarbeta med Anden i den uppgiften så motarbetar vi i praktiken Guds Ande, och det vore fruktansvärt.

Vi går idag till Herrens bord. Se till att du har det rätt ställt med honom innan du går dit. *Den som äter och dricker på ett ovärdigt sätt syndar mot Herrens kropp och blod. Var och en skall pröva sig själv, sedan kan han äta av brödet och dricka av bägaren.*